

Arrest

nr. 74 106 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat G. VERGAUWE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 mei 2009 het Rijk binnen en diende op 8 mei 2009 een asielaanvraag in. Op 28 september 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger, afkomstig uit Dhurkot Bastu, Ward 1, Gulmi district. U en uw vader zijn sympathisanten van de Nepali Congress Party (NCP). Vroeger waren jullie actieve supporters. Uw vader stelde zich zelfs in het jaar 2054 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1997-1998 volgens de Gregoriaanse kalender) kandidaat voor de Village Development Committee (VDC).

Ondanks het feit dat hij toen niet verkozen werd, zijn jullie sindsdien het doelwit van de maoïsten. In het jaar 2056 (1999-2000) kwam het tot een meningsverschil met de maoïsten in verband met de aanleg van een waterleiding in het dorp. Dit leidde bij aanvang van de werken op 1/12/2056 (14 maart 2000) tot een open ruzie tussen enerzijds de maoïsten en anderzijds u en het hoofd van de VDC. In reactie daarop vielen op 11/12/2056 (24 maart 2000) de maoïsten het lokaal politiebureau aan, doodden twee agenten en brandden het huis af van het hoofd van de VDC. Die avond werd ook jullie huis afgebrand. Daarbij werd u verwond en heeft u sindsdien een brandwonde in het gezicht. U bleef nog ruim anderhalf jaar bij een oom in Gulmi om uw eindexamens af te leggen en in 2058 (2001-2002) huwde u S. P., met wie u 2 kinderen heeft. Op 20/8/2058 (5 december 2001) vertrok u naar Kathmandu. Daar woonde u tot 2065 (2008/2009) in een ashram, een religieus centrum. In deze ashram kwamen Maobadi (maoïstische strijders) u nog een twee à drie maal bedreigen. In 2064 (2007/2008) bent u van uw echtgenote gescheiden. Vanaf 1 juni 2008 werkte u voor het Community Groundwater Irrigation Sector Project van Janakpur als supervisor. In het begin van de twaalfde maand van 2065 (maart 2009) kwamen rond zes uur 's avonds ene M. Y. en een andere persoon naar uw kantoor in Janakpur. Y. was de lokale leider van een gewapende groepering Janatantrik Terai Mukti Morcha (TJMM) onder leiding van J. S.. Zij stelden zich vriendelijk voor en vroegen een bijdrage aan hun groepering van 4.000 Nepalese roepies. U betaalde hen onmiddellijk. Twee weken later, op 19/12/65 (1 april 2009), kwam M. Y. met twee gewapende mannen opnieuw een donnatie vragen. U moest meteen betalen, maar was daartoe niet in staat. Daarop begonnen ze u te slaan en beschuldigden ze u ervan een informant van de autoriteiten te zijn. Ze gaven u drie dagen de tijd de Terai regio te verlaten. De dag erop, op 20/12/65 (2 april 2009), 's ochtends vroeg, verliet u de stad. U vertrok met de bus naar Butwal en vervolgens naar Sunauli. Daar verbleef u één nacht en op 21/12/65 (3 april 2009) vertrok u met de bus richting Delhi. Daar verbleef u één maand bij een kennis uit Gulmi. U contacteerde een smokkelaar en bekwam via hem een vals Indiaans paspoort op naam van S. K. S.. U reisde uiteindelijk vanuit Delhi met het vliegtuig naar Frankfurt, Duitsland, van waaruit u verder reisde naar België. Op 8 mei 2009 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u volgende documenten neer: kopies van uw staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramanpatra - vergelijkbaar met identiteitskaart), van uw school transfer certificate en school leaving certificate, en originelen van uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw zonen S. en S., uw huwelijks- en scheidingsakte, een werkkaart en ettelijke brieven die uw relaas ondersteunen, met name een brief van het district Danusha dd. 3/4/2066 (18 juli 2009), een brief van het National Human Rights Concern Centre, Nepal dd. 3/4/2066 (18 juli 2009), een brief van het Community Groundwater Irrigation Sector Project in Janakpur dd. 2 april 2009; een brief van de ashram Sri Aurobindo Yoga Mandir Trust dd. 7/1/2066 (20 april 2009), een brief van de Association of the Suffers from Maoist Nepal, Asmam dd. 15 januari 208, een brief van het district Gulmi dd. 13/2/2066 (27 mei 2009), een brief van de VDC van Bastu in Gulmi dd. 25/1/2066 (8 mei 2009), vier brieven van de Nepali Congress Party; een brief van de Human Rights Awareness Association (HRAA) in Gulmi dd. 15/2/2066 (29 mei 2009); een brief van de lokale afdeling het Nepales Rode Kruis in Gulmi dd. 25/1/2065 (8 mei 2009); een dreigbrief van het Bastu dorpscomité van de Communist Party of Nepal (Maoist) dd. 22/5/2062 (7 september 2005) en tot slot een attest van de politie van Dhurkot Bastu.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd in verband met uw paspoort en reisroute naar België. Zo verklaarde u aanvankelijk dat de belagers van de Janatantrik Terai Mukti Morcha (TJMM) ondermeer uw paspoort afnamen. Meteen daarna verklaarde u dan weer eerst wel, dan geen paspoort te hebben gehad (CGVS 20/1/2010 p.7). Daarnaast verklaarde u aanvankelijk dat u alleen reisde, dat de assistent van uw smokkelaar u in Frankfurt opwachtte en dat hij u diende te herkennen aan het litteken op uw gezicht (CGVS 20/1/2010 p.10). Bij het tweede gehoor verklaarde u met de smokkelaar zelf te hebben gereisd en dat hij u bij zijn assistent achterliet die jullie in de auto opwachtte. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef u bij uw laatste verklaring en verduidelijkte u weinig afdoende enkel te hebben geantwoord op de vragen (CGVS 27/6/2011 p.7-8). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw reisroute en tasten tevens uw algemene geloofwaardigheid aan.

Wat betreft de feiten die u hebt ondergaan door toedoen van de maoïsten, dient te worden gesteld dat deze feiten dateren van 2000 of meer dan tien jaar geleden ten tijde van het gewapend conflict in Nepal. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict. Desondanks verklaarde u dat deze problemen actueel nog bestaan en dat uw vader in Gulmi

nog steeds wordt gemarteld (CGVS 27/6/2011 p.2, p.16). Dit blijkt een blote bewering die u niet objectief staft. Bovendien blijkt dat u na dit incident nog 2 jaar in Gulmi bleef om uw school af te maken (CGVS 20/1/2010 p.12-13). Dit laatstijdig vertrek relativeert danig de ernst van uw vrees. Daarnaast verklaarde u eerst geen enkel probleem meer te hebben gekend met de Maobadi in Kathmandu (CGVS 20/1/2010 p.13 & p.17). Immers, eens woonachtig in Kathmandu had u al uw politieke activiteiten opgeborgen (CGVS 20/1/2010 p.6 & CGVS 27/6/2011 p.15). Later veranderde u die verklaring en beweerde u dat de Maobadi twee à drie maal naar uw schuilplaats in Kathmandu, de ashram, kwamen om u te bedreigen (CGVS 27/6/2011 p.14-15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u weinig afdoende dat u de eerdere verklaringen nooit hebt afgelegd (CGVS 27/6/2011 p.17). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen is echter onvoldoende ter verantwoording van deze flagrante tegenstrijdigheid. Gelet hierop kan geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Kathmandu, temeer daar u evenmin concreet kon maken hoe de Maobadi uw schuilplaats in Kathmandu zouden hebben ontdekt. De verschillende concrete vragen hiernaar ontweek u met algemene antwoorden (CGVS 27/6/2011 p.14-15). Hierdoor komt Kathmandu in aanmerking om als een geldig intern vluchtalternatief te worden beschouwd, zoals beschreven in artikel 48/5 §3 van de vreemdelingenwet van 15/12/1980, waarin wordt gesteld dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Er dient bij deze beoordeling rekening gehouden worden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. Uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat beschikt en die in bijlage is toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt in dit verband dat enkel in specifieke en uitzonderlijke gevallen, met een complexe, lange en specifieke voorgeschiedenis een interne vlucht onmogelijk zou zijn. U bent alles behalve in dit geval. U hebt geen lange of complexe voorgeschiedenis met de TJMM en aan de actualiteit van uw problemen met de Maobadi kan geen geloof gehecht worden (cfr. supra). Gelet op deze vaststellingen en op het feit dat u ettelijke jaren klaarblijkelijk zonder problemen in Kathmandu hebt gewoond met uw kinderen, er onderdak had en een inkomen (CGVS 20/1/2010 p.3) acht ik dat redelijkerwijs van u verwacht kan worden dat u in Kathmandu verblijft.

Wat betreft de feiten die rechtstreeks hebben aanleiding gegeven tot uw vlucht, u werd afgeperst door een gewapende groepering Tarai Janatantrik Mukti Morcha (TJMM), dienen eveneens ettelijke tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen, d.i. ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld. De tweede en laatste ontmoeting van M. Y. plaatste u aanvankelijk ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op 20/12/2005 (2 april 2009) eraan toevoegend dat u, gezien de doodsb bedreiging toen jegens u geuit en uw inschatting dat het hen menens was, nog dezelfde dag Janakpur ontvluchtte, richting Butwal, waar u onderzoek bij een kennis (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u op 19/12/2005 (1 april 2009) te zijn aangevallen en pas de dag erna, op 20/12/2006, naar Butwal te zijn vertrokken. U voegde eraan toe toen niet in Butwal te hebben verbleven, maar direct met de bus verder naar Sunauli (grens met India) te zijn gereisd, waar u één nacht doorbracht alvorens het land te verlaten (CGVS 20/1/2010 p.9 en p.15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef u louter bij uw laatste verklaringen (CGVS 20/1/2010 p.17). Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer de 19de te zijn aangevallen en nog diezelfde dag Janakpur te hebben verlaten richting Butwal, waar u de nacht doorbracht om de dag erop via Sunauli het land te verlaten (CGVS 27/6/2011 p.6-7 & p.13-14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden veranderde u uw verklaringen. U sloot zich uiteindelijk aan bij uw eerdere verklaring wat betreft Janakpur – u verklaarde er wel nog de nacht te hebben doorgebracht – maar niet wat betreft Butwal – u hield vol dat u de nacht doorbracht in Butwal en niet in Sunauli (CGVS 26/6/2011 p.17-18). Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarenboven dat uw belagers een specifiek bedrag van u vroegen – 10.000 Nepales roepies – en dat ze u aanmaanden binnen de drie dagen het land te verlaten (CGVS 20/1/2010 p.15). Bij uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u louter dat ze geld vroegen - zonder een specifiek bedrag te noemen - en dat u indien u niet betaalde de regio diende te verlaten, niet het land (CGVS 27/6/2011 p.13). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden maar ging er verder niet op in (CGVS 27/6/2011 p. 17). Gelet op deze inconsistente verklaringen kan geen geloof gehecht worden aan uw rechtstreekse vluchtaanleiding: de afpersing en doodbedreigingen van de Tarai Janatantrik Mukti Morcha (TJMM). Er kan bijgevolg evenmin enige geloofwaardigheid worden gehecht aan uw verklaringen dat de topfiguren van de TJMM die in Kathmandu wonen u er zouden opsporen en kidnappen of doden (CGVS 27/6/2011

p.16), waardoor Kathmandu nog steeds als intern vluchtalternatief kan worden beschouwd. U bent er bijgevolg geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas hebt neergelegd zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. De kopies van uw staatsburgerschapskaart, uw school transfer certificate en uw school leaving certificate, en de originelen van uw geboorteakte, de geboorteakten van uw zonen S. en S., uw huwelijks- en scheidingsakte, en van een werkkaart staven uw identiteit, die van uw gezinsleven, uw burgerlijke stand, uw opleidingsniveau en uw job in Janakpur, maar aan deze gegevens werd niet getwijfeld. De talloze brieven die uw problemen attesteren met de Maobadi en de TJMM lijken allen opgesteld op uw aanvraag en dus met het oog om in het kader van uw asielprocedure neer te leggen. Bij deze door u neergelegde documenten kunnen nog andere algemene en meer specifieke inhoudelijke en vormelijke bedenkingen gemaakt worden. Zo kunnen attesten van een politieke partij (NCP) maar moeilijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden, is het verwonderlijk dat het Rode Kruis zich als neutrale organisatie in een attest zou uitspreken over uw persoonlijke problemen met de maoïsten in Nepal en staat ASMAN in werkelijkheid voor The Association of Sufferers of the Maoists, Nepal en niet voor Association of The Suffers from the Maoist Nepal zoals vermeld in de hoofding van het door u neergelegde attest van ASMAN. Bovendien dienen documenten, om bewijskrachtig te zijn, te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, wat zeker niet het geval is voor wat betreft uw problemen met de TJMM en uw beweerde problemen met de maoïsten in Kathmandu. Hoe dan ook zijn zij niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in verband met een mogelijk intern vluchtalternatief te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Nopens de vluchtelingenstatus roept verzoeker de schending in van artikel 1 §A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsverplichting, en van het redelijkheidsbeginsel. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus vermeld verzoeker de rechten van de verdediging en het principe van behoorlijk bestuur.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.5. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Het volstaat dan ook niet louter te wijzen op wettelijke bepalingen en rechtsbeginselen zonder nader uit te werken hoe deze geschonden worden door de bestreden beslissing. De aangevoerde schending van “het” principe van behoorlijk bestuur is dan ook onontvankelijk.

2.6. De procedure voor de commissaris-generaal is geen juridictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Daar waar verzoeker beweert dat hij nooit een specifieke argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus naar voor heeft kunnen brengen, ziet de Raad niet in waarom dit niet mogelijk zou zijn geweest daar uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoeker verklaringen heeft afgelegd op de DVZ, dat hij er een vragenlijst voor de commissaris-generaal invulde (administratief dossier, stuk 16), dat hij op het CGVS twee maal uitvoerig werd gehoord – op 20 januari 2010 en op 27 juni 2011 – waarbij hij telkens werd bijgestaan door zijn advocaat en hem tevens gevraagd werd of hij nog iets wou vragen of wou toevoegen aan zijn relaas, waarop hij ofwel ontkennend antwoordde (gehoorverslag 20 januari 2010 p.18) ofwel louter een opmerking maakt over de tijd die hij nog nodig zou hebben om bepaalde documenten neer te leggen (gehoorverslag 27 juni 2011 p.18). Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker ook nu nalaat deze “specifieke” argumentatie in het verzoekschrift te ontwikkelen. Derhalve heeft verzoeker ruimschoots de kans gehad zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en wordt een schending van de rechten van verdediging niet gegrond aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Dat verzoeker heeft geantwoord op de vragen die hem werden gesteld in de mate van hetgeen in zijn mogelijkheden ligt, is dan ook inherent aan de op verzoeker rustende medewerkingsplicht.

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.1.1. Verzoeker meent dat de door hem aangebrachte gegevens niet worden weerlegd en duidelijk gewag maken van gevaren die zijn ingegeven op basis van het feit dat de politieke situatie ondoorzichtig is en dat bepaalde personen die aanleunen bij bepaalde politieke groeperingen meer macht hebben dan

anderen en dat hun gedragingen niet worden beperkt of bestraft. Volgens verzoeker manifesteren de problemen met de maoïsten zich nog steeds en is er nog steeds gevaar, wat men ook mag beweren over een wapenstilstand. Verzoeker meent dat hij dan ook een gemakkelijk slachtoffer is.

Verzoeker beperkt zich echter tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken en afzwakken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van algemene beschouwingen en het formuleren van verwijten en beschuldigingen naar het CGVS toe, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker kan evenmin ernstig zijn waar hij stelt dat het relaas over 1 en 2 april duidelijk is en dat hier geen tegenstrijdigheid in is te vinden terwijl dit volledig voorbij gaat aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing die blijken uit het administratief dossier. Immers verzoekers beweringen zijn niet enkel een vergissing in datum maar ook in het geheel van maatregelen en handelingen die hiermee gepaard gaan, waaronder het al dan niet overhaast vertrek, de overnachtingen en het al dan niet onderduiken. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.1.2. Waar verzoeker beweert dat er rekening moet worden gehouden met zijn intellectuele bagage, ziet de Raad niet in hoe het feit dat verzoeker enkel de lagere schoolopleiding heeft afgemaakt, hem zou verhinderen om coherente verklaringen af te leggen over feiten die hij zelf aanbrengt en zou ervaren hebben. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Daarenboven werd verzoeker tijdens het gehoor bijgestaan door zijn advocaat zodat zijn eventuele beperkingen konden aangeduid worden, wat niet is gebeurd.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat het CGVS een afzonderlijk onderzoek had moeten voeren naar de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker kan niet ernstig zijn waar hij meent dat men zich niet kan baseren op dezelfde elementen om de asielstatus en de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen terwijl hij zelf geen enkel specifiek argument naar voor brengt in het verzoekschrift. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 18 december 2008, nr. 20.745; RvV 30 oktober 2009, nr. 33.601).

4.1.2. Verzoeker laat eveneens na andere concrete en objectieve elementen aan te voeren die de motieven en conclusies van de bestreden beslissing zouden kunnen weerleggen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK